

పిల్లల పిచ్చి

లోకంలో ఒక్కొక్కళ్ళకీ ఒక్కొక్క నైజగుణం వుంటుంది. ఒక్కళ్ళ నైజం ఇంకోకళ్ళకీ తప్పగా కనిపిస్తుంది. క్రొత్తగా తలితండ్రులయిన ప్రతివారికీ కూడా ఒకే నైజగుణం వున్నట్టుంది. ఈ విషయంలో మాత్రం ఒక జంటకొక జంట ఏమాత్రం తీసిపోదు, ఇంకా ఒకరినిమించి ఒకరు రెండొకరు ఎక్కువ చదివినవాళ్ళేగాని.

“విశ్వం, విశ్వం”
పిలుపు ముందు వినిపించుకోకూడదను కున్నాడు, కాని విధిలేక వెనక్కి తిరిగాడు శ్వనార్థం. రంగారావు జోరుగా వస్తున్నాడు. తనకా రోజూ స్నేహితుల బారి నుండి తప్పించుకునే అవకాశం దొరకనందుకు నువ్వన్నలోనే అందరినీ ఊణంగా తిటుకుంటూ, ముఖం అదోలా పెట్టుకుని నుంచున్నాడు.

“ఎక్కడికిరా పోతున్నావు?” అని భుజంమీద ఆప్యాయంగా చెయ్యివేస్తూ అడిగాడు.

“పార్కులోకి. ఏం వస్తావా? ఇంకెక్కడికయినా పోవాలా?” ఇంకెక్కడికయినా వెడితే బాగుండునని చేతుడికి మొక్కుకుంటూ అడిగాడు విశ్వం.

“ఎక్కడికిలేదు పది నేనూ వస్తాను.” ఇద్దరూ మానంగానే సడక సాగించారు. కాస్తేపు ఊరుకున్నాక రంగారావు ప్రశ్నించాడు.

“ఏరా అలా వున్నావు?”

“బాగానే వున్నాను” బిసుగ్గా జవా విచ్చాడు విశ్వం.

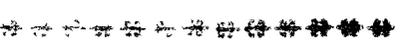
రంగారావు పరీక్షగా చూశాడు విశ్వం కేసి. అసలు విషయ మేమిటో కనుక్కోలేక మానమే ప్రస్తుత కర్తవ్యమని ఊహించి ఊరుకున్నాడు. ఇద్దరూ పార్కులో ప్రవేశించి ఒకమూల బెంచీమీద ఆసీనులయ్యారు. సిగరెట్లు ముట్టించి, వలయాకారంగా వెదు తున్న పొగనుచూస్తూ ఎవరి ఆలోచనలలో చాక్కు మునిగిపోయారు. కొంత సేపయాక రంగారావే విశ్వం భేదిస్తూ అడిగాడు.

“బాగానే వుంది.” ఈ సమాధానం వినే సరికి రంగారావుకి వళ్ళుమండుకొచ్చింది.

“అసలు విషయ మేమిటో చెప్పకూడదా? నీలో నువ్వు కుళ్ళి ఏవవక పోతే?” విశ్వం చూట్టాడనుండా నేలకేసి చూస్తూ పూరుకున్నాడు. పది నిమిషాలు గడిచాక నెమ్మదిగా అన్నాడు “ఈ వేళంతా నాకు విశ్రాంతి లేదంటే నమ్మో”

“ఏం? ఆఫీసువక్కే?”

“సంగతి పూర్తిగా వివరాల బాబూ! వివాహం చేసుకోడమనేది మనోతప్ప. ఎటు వంటి పరిస్థితులలోనైనా చేసుకోక తప్పక



ము. బాల

విధిలేక చేసుకున్నా, బిడ్డల్ని కనడం అనే దానికన్నా మించిన మనోపాపం ఇంకోటి లేదు.....”

“ఈ విషయమై నీ అభిప్రాయాలు తరు వాత వింటాను. ముందు అసలు విషయం లోకి దిగు.” అన్నాడు రంగారావు తనూ, విశ్వంకూడా బ్రహ్మాచారులే అవటంవల్ల ప్రస్తుతం బెంగలేదన్నట్టు.

నాకు చంటిపిల్లలంటే మచోరోత, అసహ్యం. చూడేళ్ళు దాటితేగాని వాళ్ళని దిరికిజేరనీయను. వాళ్ళు చేసే చేష్టలుచూస్తూ కూర్చుండుకు ఒకకూడా నాకులేదు. నూ ఆఫీసులోనే రెండవశ్లెక్కునలో పనిచేస్తున్న నూర్యనారాయణకి, గురుమూర్తికి, జనార్ధనాచారికి ఒకటి రెండు సంవత్సరాల మధ్య వెళ్ళిందిని నీకు తెలుసుగా. వీళ్ళ భార్యలు ముగ్గురూకూడ ఈ ఒకటి రెండు నెలలమధ్య పిల్లల్ని కన్నారు. ప్రథమ సంతానం అందరికీకూడాను. నే నుంటున్న ఇంటాయన వీరాస్వామిగారికి లేక లేక పడేళ్ళకి నిరుజ్జే ఒక మగపిల్లాడు పుట్టాడు. ఇంక సాపాట్లుచూడు, ఆ ఇంటి కడదా మంటేనే భయంగా వుందివచ్చు. ఆవిడ అస్పత్రిలో వుండగానే నన్ను తీసుకళ్ళి దుపించాడు. రెండో ఆంజనేయ

దంటే నమ్ము. సరే అప్పటితో ఊరుకో కచ్చా! అట్టే ఇంటికి వచ్చాక ఆ పిల్లాడు “కేర్” మంటే నన్ను పిలిచి దాని కర్ణం చెప్పేవాడు. పిల్లాడు చెయ్యి ప్రకృతి తనని పిలుస్తున్నట్టు అర్థం చేప్పే దావిడ. పిల్లాడు నవ్వాడని ఒక మాటు, ఒత్తిగిల్లాడని ఒకమాటు, తనని గుర్తించా డని ఒకమాటు నన్ను గదిలో కూర్చోనివ్వ కుండా ఈడ్చుకుపోయేవాడు. ఇంక ఆవిడ తన కొడుకుని గురించి తన తీసుకుంటున్న జాగర మొదలైనవన్నీ ఏకరువు పెట్టేది. అన్నింటికి గంగిరెడ్డలా తలూపేవాడిని చేసేది లేక. నేను వీధిలోకి వెడదామని ఇస్త్రీ మడతలుతీసి కట్టుకుంటే, ఆ కుటాణ్ణి నానెత్తి నెల్లేకేవాడు. మర్యా దకి భంగమని ఏం చెయ్యలేక ఊరుకునే వాడిని. ఆ కిశువు నా బట్టలు పాడుచేస్తో వాడేదో ఘనకార్యం చేసినట్టు వకపక నవ్వుకూ, నా ఆవస్థ ఏమాత్రం చూడకుం దానే వాడిని తీసుకుని లోపలికి ఉదా యించేవారు ఆ తల్లిదండ్రులు. నేను లోప లికిపోయి చచ్చినట్టు ఆ జతమార్చి కొత్తి ది వేసుకుని బయలుదేరేవాడిని. వాడికి పాకడం, వడకా వచ్చినప్పటినుండీ నా ఆవస్థ మరీ అద్దాన్నం గావుంది. గదిలో నీళ్ళు, సిరా, పాలు పారబోయటం, కాగి తాలు చింపటం, పుస్తకాలు చింపటం; గది మూడుదామంటే, అన్ని సౌకర్యాలు వుండీ, తక్కువ అద్దెలో ఆఫీసుకు, బజారుకు, దగ్గరగా ఇంకోగది దొరకదు.

నవ్వుంసక తైలం

అంగనరములు బలహీనతచెంది చిన్నదైన తిరిగి యధాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యమును అనుభవించుటకు 48 ఏండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందిన గ్యారంటీ మందు. 1 సీసా రూ 10/-లు. వి. పి. రూ 1-4-0 కావలసినవారు రూ 1/4 ముందుగా పంపేది. డా॥ రత్నం నన్ను మెడికల్ హాల్, మలక పేటబ్లింగ్స్, హైదరాబాదు-దక్కా

కెరేమలు సౌందర్యాని మెరికి

కాష్మీరి-సుసుమ్

ఇష్టమైన మానెలో నానబెట్టుడు

సుగంధ దర్శరక్షణ మలుకు

సాంటలక్స్

దువ్వు, గర్భలు, కొట్టు, ముత్యమలకు

ప్రేమలీలా

ప్రసిద్ధమైన మైసూర్ ఊరువత్తులు.

బాంబే, బెంగళూరు, హైదరాబాదు.

సంవత్సరమైనా అవస్థ ఇలా వుంది. ఇంక మా మిత్రత్రయం, వారం రోజులయి తమ పిల్లలని చూడటానికి రమ్మని ఆహ్వానిస్తూ వచ్చారు. తాము తండ్రిల మైనందువల్ల ఏదో ఘనకార్యం నెరవేర్చినట్లు, బ్రహ్మచారి నైన నాకు అందులోని, ఆనందం ఏమీ తెలియదన్నట్లు, మాటాడుతూ వచ్చారు. నే నూరుకున్నాను. కాని వాళ్ళూరుకుం తెనా? ఈవేళ ఆదివారం. శిలవు. ప్రాధున్న 7 Koll మొదలు ఒక్కొక్కడే వచ్చి నన్ను వాళ్ళింటికి లాక్కూపోయి ఆ పసికందుని చూపించి ఆ పిల్లచేసే ప్రతీ చేపకీ అర్థం చెబుతూ వచ్చారు. ఆ పిల్ల ముఖంలో ఎంత లేజస్సువుందో గమనించ మనేవారు. ప్రతీ పిల్ల పుట్టేసరికి రెండు మాడు పాస్టుంటే ఆ పిల్ల బరువు తొమ్మిది పాస్టు - ఇంతలోనే ఆయన గృహిణి వచ్చి పదమాడు పాస్టుంది. కాదు తొమ్మిది అనే నాకు జ్ఞాపకమని ఆయనన్నాడు. కాదు తను స్వయంగా తూనిక వేస్తూంటే చూశాననీ 18 పాస్టునీ ఆల్సింది. చివరకు తగవులాడుకుని దామాషాకట్టి పదకొండు పాస్టునీ రాజీకవచ్చారు. గురుమూర్తి దంపతుల ఈ వాదనంతా నా ఎదురుగానే. ఆ శిశువు 9 అయితేనాకేం, లేక 90 అయితే నాకెందుకు చెప్పి? ఆ పిల్ల తెలివితేటలు ఎంత గొప్పవో బాగర్తగా వర్తించారు. సరిగా ఆకలయే బయి ముకి ఎలా ఏడు ముందో, దాని ప్రత్యేకతా, మిగతా సమయాల్లో ఏడుపు, తండ్రిని చూసేసరికి ఎలా నవ్వుతుందో, ఎలా చేతులందిస్తుందో, తల్లి ఆ పసికందుగూర్చి ఎంత అసమానమైన బాగర్త తీసుకుంటుందో చెప్పారు. మొత్తం మీద నా చెవులు వర్షనలతో గింగురైతి, పూర్తిగా ఇంకోశబ్దానికి ఆ తీ తాలయి పోయాయి. ఇంతటితో ఆగిపోతే బాగుం దును. రోజూ సాయంకాలం ఒకనూటు వచ్చి నేనాపిల్లదర్శనం చేసుకుని, ఆ పిల్ల ఆరోజు క్రొత్తగా నేర్చుకున్న విద్య కనుపండువగా వీక్షించిపోవాలట. లేక

పోతే ఊరుకోరట. ఈ విషయంలో నా స్నేహగర్భం చూపమంటారు వీళ్లు. "ఇంక జనార్దనాచారి అంటాడు. 'ఒరేయి, ఒకపిల్లాడు లేకపోతే ఏదో వెల్లిగా కనిపిస్తుందిరా జీవితం.' నే నుండ బటలేక ఏడిశావు. ఇప్పటికే 860 మిలి యన్ల ఖనాభాతో చస్తావుంటే ఇంకా పిల్ లాకటి' అన్నాను. 'బ్రహ్మచారిగాడిని నీకేం తెలుస్తుంది? నువ్వేం సజ షె స్సు ఇవ్వకు. చెప్పింది బాగర్తగా విని వంటబట్టిం చుకో. మేము అనుభవజ్ఞులం' అని సంస్కృత తంప్రారంభించాడు నా దగ్గర. దాంతో నేనో సలాముకొట్టి ఊరుకున్నాను. "ఇంకా నూర్వనారాయణ పిల్లలపోషణ మీద మాడు డజన్ల పుస్తకాలు చదివి విని పించాడు. ఈవేళ ఇంకా ఏవోశాన్నాడు. అవి శేపు చదివి వినిపిస్తాడట. ఆఫీసునుండి తనలో నే వాళ్ళింటికి తీసుకెడతాడట. ఇదింతా ముందు, ముందు నాకువయోగిస్తుం దిట. అంతా నా బాగుకోసమేట, వాడు పడే తంటాలన్నీ. నాకు లేనిబాధ వీళ్ళ కెందుకో నా కర్తంకాలేదు. ఆ కొడుక్కి ఇంకా నెలనిండలేదు, వాడు వట్టి రాజీ అయిపోతున్నాడురా అంటాడు. 'నీ ముచ్చట బాగుంది లేరా బాబు' అను కున్నాను మనస్సులోనే. "ఇలాగ నాలవస్థ నాకే అర్థంకాకుండా తయారయింది. ఒకఘృకాడు, ఇద్దరుకాదు రోజుకి నలుగురు పిల్లల్ని ఎలాగ భరించ డమా అని బెంగపట్టుకుందిరా మహా ప్రభూ! నాకు ఇవోక దినదినగండంగా పరిగమించింది. ప్రతి ఇంట్లోనూ ఇదెక్కడి పిచ్చి దాపరించింది? తమకే ముద్దలే ముద్దెట్టు కోవాలి కాని ఇతరమీదకూడా రుద్దడం ఏం బాగుంది? నీపేరు ఎప్పుడూ చెప్పా కుంటానుగాని నాకీ అవస్థ తప్పేవార్గం చూపిస్తూ."

అంతా విని రంగారావు పకపక నవ్వాడు. విశ్వం మహాకోపంతో ఉరిమిచూశాడు. "నాస్థితి నీకు నవ్వులాటలాగకనిస్తోందా?" "అచ్చే కాదురా! కాంతించు. మొన్నటి దాకా నేనూ నీలాగే బాధపడ్డాను. ఆఫీ సులో క్రొత్తగా ఎవడికి పిల్లపుట్టినా నన్ను తీసుకెళ్ళి చంపేవాడు. వాళ్ళకి బహుమా నాలు తీసుకెళ్ళడమే కాక, వాళ్ళ వర్షనలు వినడం, ఒకరోజు రెండురోజులు కాదు రోజూ బలవంతపు బ్రాహ్మణార్థం అన డంతో నాకూ నీలాగే మతి పోయింది. ఆప్పుడు బుట్టికి కొంచెం పనిచేప్పాను. ఏంచేశాకో తెలుసా?" "చెప్పరా! చంపక నేనూ బ్రతికి బయట వున్నాను."

"ఏంలేదురా! వెళ్ళినప్పడెల్లా ఆ తల్లి దండ్రులు చూడకుండా వాడి పీర్ గిల్లే కాడిని. దాంతో ఆ శిశువు నన్ను చూసిన వెంటనే 'కేరో' మని ఏడ్చేసేది. బస్! ఇక చూసుకో మరి నన్నెవరూ పిలవడమే మానేశారు. "బలే! భేషయిన ఉపాయంరా! బ్రతి కాను. ముందు మాయింటాయనకొడుకుని వదుల్చుకోవాలి. ఆతరువాత మిగతావాళ్ళు ఒక్కొక్కరే. చాల కృతజ్ఞుడనురా భాయి. పద. పద. ఈవేళ నీకు మద్రాస్ పేతంగా భోజనం పెట్టిస్తాపద. ఆతరువాత సినిమా." అని విశ్వం ఆనందం పట్టలేక గంతులేస్తూ రంగారావుని చెయ్యిపుచ్చుకుని ఈశ్చుక్కు పోయాడు మోడరన్ కేఫ్ కేసి. ★

ఒక గంటలో యావ్వనము కామస్తంభన

దాకుప్పది, సంసారములను విఘ్నాలతో సాటి లేనిది. నిరాశచెందిన వ్యధయందు కక్షి కల్పాహము నిచ్చును. డ. 2.8.0.

మదనమంజరి ఫార్మసీ

184, ప్రసాదబాద రోడ్డు, మద్రాసు-1.

నిజవాడ-త్రినివాస పెదికర్ పోస్టు-పాడురోడ్డు రాజమండ్రి-ఈశ్వరదాస్ & కో. మెయిన్ రోడ్డు వెయిడు- ఆర్డర్స్ ఫార్మసీ-అంబర్ రోడ్డు.

ఇతర ప్రాంతాల్లో ఏకైకంగా వారి

కడుపులోని అస్వస్థతను ఈనోస్ ఫ్రూట్ సాల్ట్

ఈనోస్ ఫ్రూట్ సాల్ట్

ఈనోస్ ఫ్రూట్ సాల్ట్

అను మాటలు రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్కులు

"ఈనోస్" మరియు "ఫ్రూట్ సాల్ట్" అను మాటలు రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్కులు